

www.xeneglosses.eu

Η τάση που επικρατεί σήμερα στην Ευρώπη- και την οποία, προς το παρόν, υποτιμά η Ελλάδα- είναι η... πολλαπλογλωσσία. Η κατάκτηση μιας ή δύο ξένων γλωσσών σε επίπεδο φυσικού ομιλητή, κάτι που αποτελούσε ως τώρα στόχο της ξενόγλωσσης εκπαίδευσης, δεν είναι αρκετή στο σύγχρονο πολυπολιτισμικό περιβάλλον της κινητικότητας και των έντονων αλλαγών, υποστηρίζουν οι ειδικοί. Ο νέος όρος λοιπόν που επιστρατεύθηκε για να περιγράψει την τάση που επικρατεί σήμερα στην Ευρώπη σε ό,τι αφορά τη γνώση ξένων γλωσσών είναι «πολλαπλογλωσσία».

«Η ανάπτυξη δεξιοτήτων σε πολλές διαφορετικές γλώσσες και η χρήση τους στην επικοινωνία αποτελεί πλέον τη βάση για τον διαπολιτισμικό διάλογο, την κοινωνική συνοχή, την ενίσχυση της δημοκρατίας και την οικονομική πρόοδο» είπε ο Βάλντεμαρ Μαρτινιούκ, εκτελεστικός διευθυντής του Ευρωπαϊκού Κέντρου Σύγχρονων Γλωσσών (ΕΚΣΓ) του Συμβουλίου της Ευρώπης, σε ανοιχτή συζήτηση με θέμα «Οι νέοι και οι ξένες γλώσσες: Εκπαιδευτικές προκλήσεις και επαγγελματικές προοπτικές», που διοργανώθηκε χθες στο Ινστιτούτο Γκαίτε στην Αθήνα, από το ελληνικό παράρτημα της Ένωσης Μορφωτικών Ινστιτούτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUNIC).

Με αυτούς τους στόχους ευθυγραμμίζεται η ενιαία εθνική γλωσσική εκπαιδευτική πολιτική και σχεδιάζεται η αναβάθμιση της ξενόγλωσσης εκπαίδευσης στα σχολεία της χώρας. Από τις πρώτες εμπειρίες από τα 800 δημοτικά με Ενιαίο Αναμορφωμένο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα προκύπτει πάντως ότι στα νέα προγράμματα γλωσσομάθειας δυσκολότερα

προσαρμόζονται οι γονείς, σύμφωνα με την κυρία Βασιλική Δενδρινού, επιστημονική υπεύθυνη νέων προγραμμάτων για την ξενόγλωσση εκπαίδευση του υπουργείου Παιδείας.

Οι έλληνες γονείς θεωρούν ότι γνωρίζουν τι πρέπει να διδαχθεί το παιδί τους σε κάθε γλώσσα, πώς να τη διδαχθεί και τότε θα έχει «τελειώσει» με μια γλώσσα, αποκτώντας πτυχίο, και αντιστέκονται στη γλωσσική εκπαίδευση μέσω βιωματικών δραστηριοτήτων ή άλλων μέσων και χωρίς συγκεκριμένο εγχειρίδιο, επειδή αισθάνονται ανασφάλεια, ενώ υποτιμούν τη δημόσια εκπαίδευση σε σχέση με την ιδιωτική.

Στον νέο κόσμο των πολλαπλών γλωσσών που δημιουργείται, αισιόδοξες πάντως είναι οι δηλώσεις του κ. Μαρτινιούκ για το μέλλον των «μικρών» γλωσσών, όπως η ελληνική: «Είναι εκείνες που εκτιμώνται πλέον περισσότερο στον ακαδημαϊκό και στον επαγγελματικό χώρο όπου η αγγλική δεν αποτελεί προσόν γιατί θεωρείται δεδομένη» είπε, ενώ τόνισε τη σημασία κάθε γλώσσας ως εργαλείου σκέψης και έκφρασης συναισθημάτων, παράγοντα που λαμβάνεται υπόψη στις πολιτικές προώθησης και υποστήριξης της γλωσσομάθειας στην Ευρώπη ανεξάρτητα από το οικονομικό ενδιαφέρον και τον αριθμό των ομιλητών κάθε γλώσσας

Το Βήμα – ΛΑΜΠΡΙΝΗ ΚΟΥΖΕΛΗ

ΠΗΓΗ: xenesglosses.gr